

ТРОПАР глас 3

Нехай веселяться небесні, нехай радуються земнії,* бо сотворив владу рукою своєю Господь,* подолав смертю смерть, первенцем мертвих став,* з безодні ада ізбавив нас і подав світові велику милість.

КОНДАК глас 3

Слава Отцю і Сину і Святому Духові і нині і овсякчас і навіки віків. Амінь.

Воскрес ти днесь від гробу, Щедрий,* і нас возвів ти із врат смертних,* днесь Адам ликує і радується Єва,* а разом пророки з патріярхами неперестанно оспівують* божественну могутність влади твоєї.

ПРОКІМЕН глас 3

Співайте Богові нашому, співайте; співайте цареві нашому, співайте.

Всі народи заплещіте руками, воскликніть Богові спасителеві нашому.

АПОСТОЛ

До Коринтян I послання Св. Ап. Павла читання.

Браття, страва не зближує нас до Бога: ні як не їмо, не тратимо нічого, ні як їмо, не набуваємо нічого. Але глядіть, щоб ця ваша свобода не стала причиною падіння для слабких. Бо коли хтось бачить тебе, що маєш знання, як ти у капищі сидиш за столом, чи його совість, тому що слабка, не буде захочена їсти ідоложертовне? І так через твоє знання може загинути немічний брат, за якого помер Христос. Грішивши так проти братів і ранивши їхню слабку совість, грішите проти Христа. Тому, як страва приводить брата мого до гріха, повік не буду їсти м'яса, щоб не спокушувати мого брата. Хіба я не Апостол? Хіба я не вільний? Хіба я Ісуса, Господа нашого, не бачив? Хіба ви не мое діло у Господі? Коли іншим я не апостол, то бодай вам. Бо ви у Господі є достовірним доказом мого апостольства.

АЛІЛУЯ

Прийдіте возрадуємося Господеві, воскликнім Богу, спасителеві нашому. Ідім перед лицем його з ісповіданням і псалмами воскликніть йому.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Матея Св. Євангелія читання

Сказав Господь: Коли син чоловічий прийде у славі своїй, і всі ангели з ним, він сяде на престолі своєї слави. І зберуться перед ним усі народи, і він відлучить їх одних від одних, як пастух відлучує овець від козлів; і поставить овець праворуч себе, а козлів ліворуч. Тоді цар скаже тим, що праворуч нього: Ходіте, благословенні Отця мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу. Бо я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли; чужинцем був, і ви мене прийняли; нагий і ви мене одягли; хворий і ви навідались до мене; у тюрмі був, і ви прийшли до мене.

TROPAR tone 3

Let the heavens rejoice* let the earth be Glad.* With his arm the Lord has won victory* By his death the Lord has conquered death* He has become the First Born of the dead,* He has delivered us from the depths of the abyss* and has granted great mercy to the world.

KONDAK tone 3

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.Now and for ever and ever. Amen.

You have risen today from the tomb, O Merciful One,* and have led us out from the gates of death.* Today Adam dances for joy and Eve is glad.* And together, the prophets and Patriarchs without ceasing sing praise* to the greatness of your sacred power.

PROKIMEN tone 3

Sing praise to God sing praise,* sing praise to our King sing praise!*

All the nations clap your hands, cry out to God, our Saviour!

APOSTOL READING

A reading of the first letter of St. Paul to Corinthians
Brethren: food will not commend us to God. We are no worse off if we do not eat, and no better off if we do. Only take care lest this liberty of yours somehow becomes a stumbling block to the weak. For if any one sees you, a man of knowledge, at table in an idol's temple, might not he be encouraged, if his conscience is weak, to eat food offered to idols? And so by your knowledge this weak man is destroyed, the brother for whom Christ died. Thus sinning against your brethren and wounding their conscience when it is weak you sin against Christ. Therefore, if food is a cause of my brother's falling, I will never eat meat, lest I cause my brother to fall. Am I not free? Am I not an Apostle? Have I not seen Jesus our Lord? Are you not my workmanship in the Lord? If to others I am not an apostle, at least I am to you; for you are the seal of my apostleship in the Lord.

ALLELUIA

Come let us rejoice in the Lord our God.

Let us come before his face with praise and acclaim him with psalms.

GOSPEL

A reading of the Holy Gospel according to Matthew
The Lord said: "When the son of man comes in his glory, all the angels with him, he will sit on his glorious throne. Before him will be gathered all the nations, and he will separate them from one another as a shepherd separates the sheep from the goats, and he will place the sheep at his right hand, but the goats at his left. Then the king will say to those at his right hand, 'Come, O blessed of my father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world; for I was hungry and you gave me food, I was thirsty and you gave me drink, I was a stranger and you welcomed me, I was naked and you clothed me, I was sick and you visited me, I was in prison and you came to me.'

Тоді озвуться праведні до нього: Господи, коли ми бачили тебе голодним, і нагодували, спрагненим, і напоїли? Коли ми бачили тебе чужинцем, і прийняли, або нагим і одягнули? Коли ми бачили тебе недужим чи в тюрмі, і прийшли до тебе? А цар відповідаючи їм скаже: Істинно кажу вам: Усе що ви зробили одному з моїх найменших братів, ви мені зробили. Тоді скаже їм тим, що ліворуч: Ідіть від мене геть, прокляті, у вогонь вічний, приготований дияволу і ангелам його; бо я голодував і ви не дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене не напоїли; чужинцем був, і ви не прийняли мене; нагим і ви мене не одягли; недужим і в тюрмі і ви не навідались до мене. Тоді озвуться і ті кажучи: Господи, коли ми тебе бачили голодним або спраглим, чужинцем або нагим, недужим або в тюрмі, і тобі не послужили? Він відповість їм: Істинно кажу вам: Те чого ви не зробили одному з моїх найменших братів, і мені не зробили. І підуть ті на вічну муку, а праведники на життя вічне.

Причасний

*Хваліте Господа з небес, хваліте його в вишніх.
Аллилуя (3 рази)*

Then the righteous will answer him, Lord, when did we see you hungry and feed you, or thirsty and give you drink? And when did we see you a stranger and welcome you, or naked and clothe you?' And the king will answer them, 'Truly I say to you, as you did it to one of the least of these my brethren, you did it to me.' Then he will say to those at his left hand, 'Depart from me, you cursed, into the eternal fire prepared for the devil and his angels; for I was hungry and you gave me no food, I was thirsty and you gave me no drink, I was a stranger and you did not welcome me, naked and you did not clothe me, sick and in prison and you did not visit me.' Then they will answer, 'Lord, when did we see you hungry or thirsty or a stranger or naked or sick or in prison, and did not minister to you?' Then he will answer them, 'Truly I say to you, as you did it not to one of the least of these, you did it not to me.' And they will go away into eternal punishment, but the righteous into eternal life.

Communion Verse

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest. Alleluia. (3 times)

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви до вірних з нагоди 120-літнього ювілею Патріарха Йосифа (Сліпого)

Дорогі у Христі!

Кожен ювілей наших слуг Божих та ісповідників віри – це не лише добра нагода соборно згадати їхні імена і всім Божим народом нашої Церкви помолитися за упокій їхніх душ та просити Бога про їхню прославу на землі: ми робимо це постійно. Відзначення ювілеїв – це також і духовний привілей нового спілкування зі світочами нашої церковної історії, що здійснюється через читання їхнього слова та осмислення їхнього чину. Це робить нас причасниками їхньої мудрості та вдячними спадкоємцями їхнього досвіду. Цього року наша Церква відзначає 120-річчя з дня народження ісповідника віри Патріарха Йосифа (Сліпого). Хоча вказана дата є тризначним числом, це не повинно нас бентежити: Патріарх Йосиф – наш сучасник! У цьому легко переконатися, коли зануритися в обставини його життя чи ознайомитися з його пастирським словом.

Своєю візією майбутнього він на кілька десятиліть випередив свою епоху – щоб опинитися поруч із нами в нашому сьогодні.

Розгляньмо на початку один малопомітний, але знаменний приклад із його біографії. Тисяча дев'ятсот п'ятдесят сьомий рік... Йосиф (Сліпий), вже як Митрополит, перебуває на засланні в с. Маклаково Красноярського краю. Неволя, утиски, заборона священнодіяти. Як багато людей із нинішнім способом мислення мріяли б у його ситуації бодай повернутися до рідного краю і тихенько дожити свого віку, щоб нічим не зачепити страшного карального маховика. А Митрополит Йосиф пише в той час послання з несподіваною, але промовистою назвою: «Великого бажайте!». Чи було це послання скероване до його ровесників? Формально, так. Але чи треба було нагадувати про велич бажань тим його землякам, які тоді масово йшли на великі жертви в ім'я найвищих народних святинь? Чи не є це посланням до нас, людей нинішнього часу, в якому модно бажати «усе і відразу», в якому щоразу менше розрізняють добро і зло, сакральне і брудне, велике і нище? *Як сказано вже, людина росте зі своїми задумами і своїми плянами. Високі пориви її підносять, а низькі і грішні похоті руйнують. Правда, не кожний вродився генієм і не кожному дав Бог довершувати спасенні діла і повертати умовинами часу, немов коловоротом, але кожному дано бажати «великого», молити Бога про те, помагати посильно у великих духових будовах, бо з дрібних цегол виростає гігант. Кожний може чинити добре, а в кожному доброму є і велике. Людина може вчинити проминаюче заслуженим для вічності і в часовому зловити вічне!*

Патріарх Йосиф був живим втіленням долі Української Церкви і нашого народу в ХХ столітті – його, як і багатьох інших, було незаконно позбавлено свободи збиратися із одновірцями. Його, як і мільйони українців, прирекли на тортури в катівнях НКВД/КГБ і на мучеництво в ГУЛАГу. Але якщо в ув'язненні він був «німим свідком Церкви» («Заповіт»), то згодом, уже на поселеннях, він став *голосом* «мовчазної Церкви» та її духовною опорою, ніколи не забуваючи про тих своїх земляків, які й далі каралися в неволі:

Лечу думками до всіх моїх братів в Україні... до тих, що страждають на волі, і до тих, що караються у в'язницях, тюрмах, у таборах невіддільної праці... Між ними бачу нових борців, науковців, письменників, мистців, селян, робітників. Бачу між ними іскателів істини й оборонців справедливості. Чую їхній голос в обороні основних прав людини і людської спільноти. З подивом гляджу на них, як вони боронять своє українське слово, збагачують свою українську культуру, як усіма силами свого ума і серця рятують українську душу. І сострадаю з ними всіма, бо їх за те переслідують як злочинців (Заповіт).

Усі ці слова сказані й до нас – до тих, кому доводиться жити в умовах вибіркового правосуддя, дедалі більших обмежень у праві на зібрання й демонстрації, на отримання та поширення правдивої інформації, у час витіснення національної мови та культури із суспільного життя. В Україні, на жаль, не припиняється лиха традиція зловживання владою і зневажання гідності людини, порушення національних, культурних і релігійних прав, гребування своїм, рідним, що супроводжується погонею за почесними й жадобою влади. Але цьому протистоїть традиція «сострадання» – солідарності з тими, хто в біді та в стражданні. І свідчення Патріарха Йосифа є цьому промовистим прикладом.

Сьогодні, коли брак єдності знову стає нашою національною бідою, коли народ штучно ділять за регіональними, історичними, мовними й культурними ознаками, погляди Патріарха Йосифа на національну єдність знову стають дороговказом. Цього церковного мужа не треба було переконувати в тому, що так важко донести до наших сучасників: «Першоджерело суспільних негараздів – не матеріальна, а духовна убогість» (зі Звернення традиційних Українських Церков від 1 грудня 2011 року). У його розумінні політична й національна єдність виростає з єдності духовної, запорукою якої є єдиний Патріархат Української Церкви:

Патріархат Церкви – це видимий знак зрілості і самобутності помісної Церкви та могутній чинник у церковному і народному житті, рятунок церковної і національної єдності. Підстава для патріархату – в дозрілій свідомості власних церковних і національних скарбів, своїх культурних та історичних надбань і цінностей, своїм трудів і жертв.

Нас [греко-католиків і православних] єднає традиція рідного християнства, спільні церковні і народні звичаї, спільна двотисячолітня культура! Нас єднає спільне змагання за самобутність рідної Церкви, за її Повноту, якої видимим знаком буде єдиний Патріархат Української Церкви (Заповіт).

Цей слуга Божий також вказував на визначальну роль Церкви не тільки для духовного і національного відродження в Україні, а й для збереження української ідентичності в глобальному масштабі. Адже з діда-прадіда духовною матір'ю українців була Київська митрополія (пор. Заповіт).

На історичному шляху (її діти) розгубилися в різних країнах, серед різних народів і забули про Матір, яка їх родила. Поможіть їм віднайти цю Матір! » (Заповіт).

Опинившись на поселеннях, Патріарх Йосиф став сполучною ланкою між усіма частинами нашої Церкви, що волею Провидіння опинилися на різних континентах, – між усіма вірними і в Україні переслідуваними, і «в розсіянні суцями». Церква в діаспорі не просто вижила – вона стала світовою Церквою, без якої сьогодні вже важко уявити собі ландшафт Католицької Церкви у світі.

Знаменно до того ж, що нинішній діалог між Українськими Церквами київської традиції щодо відродження об'єднаної Київської Церкви є своєрідним перегуком із цим патріаршим закликком, що входить у нашу сучасність через десятиліття. Цей заклик резонує в серцях українських християн київської традиції, навіть попри конфесійні відмінності.

Провидницьким було розуміння Патріарха Йосифа, що Вселенську Церкву неможливо зводити лише до однієї культури, нації чи обряду. Для нього єдність була єдністю у різноманітті, місце в якому гарантовано й для особливостей Української Греко-Католицької Церкви. Сьогодні це звична логіка церковного мислення. Тому й нормативними є для нас сьогодні ті два фундаментальних принципи, якими Патріарх Йосиф охарактеризував церковну самобутність нашої Церкви: перший – сопричастя з Єпископом Рима, і другий – вірність східнохристиянській візантійській традиції.

Той довгий «шлях відречення, несення хреста і свідчення Йому [Христові]» Йосифа (Сліпого) – 18 невольницьких років «в'язня Христа ради» – вражає нашу уяву. Проте справді гідною подиву в нинішній час масової зневіри, збайдужіння і паралічу волі є його титанічна праця над відродженням Церкви на поселеннях.

З усіх сил намагався я шукати виходу з цього майже безвихідного становища, щоб підняти Церкву і Нарід з руїни, щоб їх відродити. Треба було знову починати працю відродження в самому корені, від самих основ. А основи я бачив в науці, молитві, праці і християнському праведному житті (Заповіт). Його віра була непохитною, а енергія – невичерпною. Його штурм твердинь людської байдужості й закостенілості був невідпорним. Його жертвний приклад обеззброював недругів і надихав однодумців. Його діагноз суспільної хвороби був точним, а запропоноване лікування – спасенним. Як же маємо дякувати сьогодні Богові, що Українська Греко-Католицька Церква, вихована великим Митрополитом Андреем (Шептицьким), уміла в той буремний час «великого бажати» – і з цього вміння виріс у нашому народі муж великий і сильний, з яким ця Церква гідно пройшла через мучеництво й випробування і дала світові свідчення, євангельським змістом якого ми живемо й донині!

Дорогі у Христі! Відзначаючи 120-річчя народження Патріарха Йосифа, дякуймо всемілостивому Богові за дар його особи та ісповідництва, які є великим скарбом не лише для нашої Церкви і українського народу, а й для всієї Вселенської Церкви. Гаряче заохочуймо вірних нашої Церкви молитися за прославу слуги Божого Йосифа (Сліпого), як рівно ж брати участь у святкових заходах, запланованих Церквою та органами державної влади на цей ювілейний рік. Зокрема, закликаймо до участі у Всеукраїнській прощі до Зарваниці 15 – 16 липня, яка цього року буде присвячена пам'яті Патріарха Йосифа, та до відвідин музею-садиби славного сина нашого народу, що знаходиться поблизу Зарваниці, у селі Заздрість: це стане для кожного з нас нагодою почерпнути духовну силу з джерела віри та геройського служіння цього ісповідника віри нашій Церкві й рідному народу. А найкращий спосіб гідного вшанування слуги Божого Патріарха Йосифа – це зробити своїми його ідеали та, заручившись його заступництвом перед престолом Всевишнього, намагатися ними жити й утверджувати їх у нашому українському народі.

Благословення Господнє на вас!

Від імені Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви
+ СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
9 лютого 2012 року Божого

СЬОГОДНІ.

10.00 - Служба Божа за бл. п. Ярослава Маковійчук у 9 р. см. Нам. дружини і родини.

11.30 - Служба Божа в англ. мові. **Третя таця на квіти для нашої церкви.**

ПОВІДОМЛЕННЯ.

За два тижні починається Великий Піст, яким приготуємося до одного з найбільших празників - Воскресіння Христового. У Великому Пості в нашій парафії будуть відправлятися Служби Божі Передосвячених Дарів і Парастаси за померших. Заохочую вас брати участь у відправах і молитися за своїх померших: родичів, членів родини, приятелів. Кожна родина повинна мати поминальник(книжечку у якій записані імена ваших померлих). Прошу замовляти пом'яники(ваші книжечки) у п. Наталки Голіян, або у мене на Посні відправи на Сорокоусти (Парастас).

На слідуючу неділю, 26-го лютого, о год.12.00 відбудуться сходи парафіян у справі сестер монахинь.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ 20.02 - 26. 02. 2012

Понеділок - 7.30 - Служба Божа.

Вівторок - 11.00 Служба Божа в св. Анни.

Середа, Четвер, П`ятниця 7.30 - Служба Божа.

26.02.2012 - Неділя Сиропусна.

10.00 - Служба Божа за бл. п. Олімпії Паргуч. Нам. О. Качмарської.

11.30 - Служба Божа в англ. мові.

Вудвіл 9.30.

LITURGY TIMETABLE 20.02– 26.02. 2012

Monday - 7.30 am - Liturgy.

Tuesday - 11.00 Liturgy in St. Anna.

Wednesday - 7.30 am - Liturgy.

Thursday - 7.30 am - Liturgy.

Friday - 7.30 am - Liturgy.

26.02.2012 - Cheese-fare Sunday.

10.00 am - Liturgy.

11.30 am - Liturgy.

Woodville 9.30.

о. протоєрей Тарас Горпиняк **тел. 8272 6031.** Мобільний тел. **0424 405 441.**
Fr Taras Gorpunyaak, Parish Priest tel/fax **8272 6031** mobile: **0424405441**